

Sygn. akt III CSK 389/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa A. K.
przeciwko P. [...] sp. z o.o. z siedzibą w W.
przy uczestnictwie interwenienta ubocznego po stronie pozwanej P. [...] S.A.
z siedzibą w W. i P. [...] S.A. z siedzibą w W.
o zapłatę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lutego 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 9 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uzupełniając, na wezwanie Sądu, brak skargi kasacyjnej w postaci przedstawienia uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, strona pozwana jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazała na konieczność rozpatrzenia przez sąd naruszenia przepisów prawa materialnego, zwłaszcza art. 362 k.c. polegającego na przyjęciu przez sąd drugiej instancji, iż stwierdzenie przyczynienia nie może być podstawą całkowitego uchylenia obowiązku naprawienia szkody, art. 361 § 1 k.c. polegającego na przyjęciu przez sąd drugiej instancji, iż zachodzi związek przyczynowy między schorzeniem powódki a wypadkiem oraz że fakt niezwykle rzadkiego występowania tego schorzenia o niewiadomym do końca pochodzeniu i przyczynach nie przeczy istnieniu adekwatnego związku przyczynowego, art. 435 k.c. poprzez przyjęcie, iż odpowiedzialność prowadzącego przedsiębiorstwo jest niezależna od podatności określonych osób na szczególnego rodzaju jednostkowe, o niewiadomym pochodzeniu i przyczynach, zachorowania.

Wskazała także na konieczność rozpatrzenia przez sąd naruszenia przepisów postępowania, zwłaszcza art. 233 w zw. z art. 391 k.p.c., naruszonego zdaniem skarżącej w szczegółowo opisany przez nią sposób oraz naruszenia art. 189 k.p.c. przez uznanie za prawidłowe przez sąd drugiej instancji odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość, w sytuacji gdy brak jest interesu prawnego po stronie powodowej w dochodzeniu takiego roszczenia ze względu na zmianę przepisów o przedawnieniu roszczeń z czynów niedozwolonych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy (porównaj między innymi postanowienia z dnia 12 grudnia 2008 r. II PK 220/08, z dnia 11 kwietnia 2006 r. II CSK 65/06 i z dnia 24 lutego 2006 r. IV CSK 8/06n niepubl.), przewidziane w art. 398⁴ § 2 k.p.c., konstrukcyjne wymaganie skargi kasacyjnej przedstawienia uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania jest spełnione jedynie wtedy, gdy skarżący w wyodrębnionym, odrębnym od uzasadnienia podstaw

kasacyjnych, wywodzie prawnym wykaże, że w sprawie występuje jedna z przesłanek przedsądu przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., gdyż tylko w razie wystąpienia tych przesłanek Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący nie może zatem powołać się na dowolne, uznane przez siebie za istotne, okoliczności ani na podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, lecz powinien wskazać na przynajmniej jedną z przesłanek przedsądu określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i wykazać, że występuje ona w rozpoznawanej sprawie. Przesłankami tymi zaś są: występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, nieważność postępowania oraz oczywista zasadność skargi kasacyjnej.

Strona pozwana, uzupełniając na wezwanie Sądu, brak skargi kasacyjnej w postaci uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, przedstawiła uzasadnienie wniosku, w którym nie powołała się na żadną z przesłanek przedsądu określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., lecz powtórzyła zarzuty przedstawione w podstawach kasacyjnych, co niewątpliwie nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Uzupełnienie braku skargi kasacyjnej w zakresie uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania w sposób nieodpowiadający warunkom wskazanym w art. 398⁹ § 1 k.p.c., prowadzi do oceny, że brak skargi nie został uzupełniony, co skutkuje odrzuceniem skargi (porównaj między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2010 r. II PZ 32/10).

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 w zw. z art. 398⁴ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną, a na podstawie art. art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego.